

Ændringsforslag Nr. 5 af *Mindretallet* under Nr. 2 (se Tillæg B.)

forkastedes med 27 $\frac{1}{2}$ Stemmer mod 18.

Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 af *Fler-tallet* under Nr. 1 (se Tillæg B.)

ansaaas derefter for *vedtagne* uden særlig Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 af *Mindretallet* under Nr. 2 (se Tillæg B.)

forkastedes med 27 Stemmer mod 18.

Ændringsforslag Nr. 6 af *Flertallet* under Nr. 1 (se Tillæg B.)

ansaaas derefter for *vedtaget* uden særlig Afstemning.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A.), saaledes ændret, og dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden særlig Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i og Tillæg til de for København i Lovene af 30. November 1857 og 14. December 1857 om Vandløb givne Bestemmelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 482 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de stilledede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Niels Rasmussen): Lovgivningen vedrørende de Forhold, hvorom der er Tale i nærværende Lovforslag, byder paa mange Vanskeligheder, og det har ogsaa vist sig, at de Forhandlinger, der hidtil ere førte om Tilvejebringelsen af en Lovordning paa dette Omraade udover den allerede bestaaende gamle Lov, ikke have baaret nogen Frugt. Vanskelighederne ligge navnlig i Udmaalingen af de eventuelle Fordele, som en Grundejer kan have ved, at hans Ejendom sættes i Forbindelse med forbedrede eller helt ny Afvandringsanlæg, og tillige i Fastsættelsen af det Bi-

drag, han i Overensstemmelse hermed vil have at yde til Foranstaltningens Fremme. Allerede i Rigsdagssamlingen 1902—03 forelagde Regeringen i Folketinget Lovforslag om denne Sag, hvilket støttede sig til et Udkast af Københavns Magistrat. Forslaget blev vedtaget uforandret i det andet Ting, men blev ikke behandlet til Ende her, idet Udvalget sluttede med en Beretning, i hvilken der henvistes til en hel Række Anker mod Lovforslagets Bestemmelser, som vare fremsatte af Grundejerkredse. Ved Affattelsen af det foreliggende Forslag er der taget en Del Hensyn til disse Anker, men der er dog adskillige, man ikke har ment at kunne imødekomme.

Der er en Forskel paa Hovedpunktet imellem Forslaget den Gang og nu, nemlig med Hensyn til Sættelsen af den Kommission, der dels skal foretage Skønnet om Betimeligheden af Anlæggets Udførelse, dels skal fastsætte de Bidrag, der maatte være at yde dertil. Den Gang foresloges Kommissionen sammensat af en kgl. Kommissær som Formand og 6 af Indenrigsministeren valgte Mænd, af hvilke de 3 skulde være bosiddende i de indlemmede Distrikter. Denne Sættelse skulde være særlig god, fordi de Grundejere, der nærmest blive berørte af Loven, derved fik Stemme i Kommissionen, og det kan ogsaa nok være, at det var en ganske fornuftig Foranstaltning, men ikke desmindre er man ved den Omarbejdelse af Forslaget, Magistraten har foretaget, gaaet bort fra den og har valgt at sammensætte Kommissionen paa samme Maade som den, der tidligere har været i Funktion i lignende Tilfælde i Henhold til § 12 i Loven af 30. November 1857, og som bestaar af en kgl. Kommissær og 4 Medlemmer, af hvilke Indenrigsministeren vælger de 2, der skulde være kyndige Mænd, som det hedder, medens 2 vælges af Lands- og samt Hof- og Stadsretten. Til en saadan Kommission er man altsaa vendt tilbage i dette Forslag, men man har dertil ment at maatte føje en ny Institution, nemlig en Overkommission. Man har ved denne Ordning villet skabe Sikkerhed for en i alle Henseender uinteresseret Bedømmelse af Forholdene, hvorfor der ogsaa er truffet den Bestemmelse, at ingen, der staar i Tjenesteforhold til Kommunen, eller som har Sæde i Kommunalbestyrelsen, kan vælges ind i Kommissionen. Paa denne Maade vil altsaa Kommunalbestyrelsen som saadan være holdt ganske udenfor, ligesom man ogsaa nu holder de inter-